

Vägar till arbete

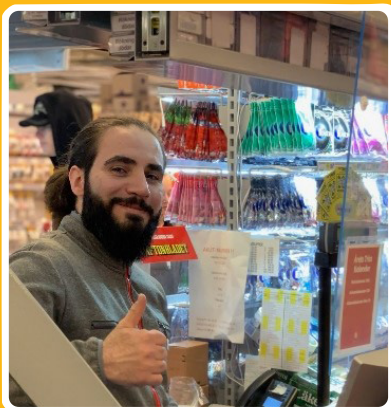
Att arbeta utanför hemmet innebär stora fördelar för dig och din familj. Det gör att du kan försörja dig och leva självständigt. Genom arbetet kommer du att lära känna nya människor, hitta sammanhang och lättare kunna hålla dig frisk.

Det finns många olika vägar till arbete. Att lära sig svenska och sedan göra praktik eller utbilda sig inom ett yrke är ofta ett bra sätt. Här berättar några olika personer om hur de hittade arbete i Sverige.

Prata gärna med din handläggare på kommunen eller arbetsförmedlingen. Du kan även prata med din studiehandledare eller kontakta Kunskapsnavet som erbjuder yrkesutbildning för vuxna.

Tillsammans kan vi hjälpa dig hitta din väg.

” Anledningen till att alla inte gillar praktik är att de inte får jobb efter men jag ville komma till en arbetsplats och lära mig svenska. Det som var perfekt var att mina kollegor var snälla och trevliga. ”

Josef kommer från Syrien. Han kunde inte läsa klart gymnasiet på grund av kriget. Han kom till Sverige i slutet av år 2015, då han var 19 år. Väntan på det tillfälliga uppehållstillståndet var dryg, berättar han. Han fick vänta nästan ett år. Han poängterar att han hade lyxen att komma till "en stabil grund" eftersom han kunde bo hos sin bror som kommit tidigare till Sverige. Därför slapp han stressen som det innebär att behöva flytta hit och dit i väntan på en egen bostad med förstahandskontrakt. "Min bror vill det bästa för sig själv och för mig", säger Josef.

Du har bott i Sverige i sex år och jobbar nu på ICA. Kan du berätta om vad du gjorde innan du började arbeta på ICA?

– I februari började jag på Mötesplatsen (kommunens introduktionskurs för flyktingar). Efter åtta veckor där började jag direkt att studera på svenska för invandrare (SFI). I december samma år var jag klar med SFI och hade också hunnit börja praktisera på ICA. Jag var i skolan på förmiddagarna och på ICA på eftermiddagarna. När jag skulle börja studera på svenska grund passade inte studietiderna med arbetstiderna, men skolan och arbetsplatsen hjälpte mig till en flexibel lösning.

Josef berättar att han fick lära sig arbetet i butikskassan inför sommaren 2018, men att det ändå var tveksamt om han skulle få en chans att sommarjobba på ICA. Anledningen var att han inte var tillräckligt bra på svenska då. Det blev till slut en överenskommelse mellan ICA och Arbetsförmedlingen. Arbetsförmedlingen skulle betala en del av lönen under sommaren. Josef började med att titta på de som jobbade i kassan ett par dagar, och sedan stod någon bredvid honom när han utförde jobbet. "Det var många nya ord att lära sig, som frimärken, porto, inrikes, utrikes... Jag försökte lära mig koderna till frukt och grönt hemma så att jag skulle kunna det när jag satt i kassan", säger Josef.

Du är målinriktad. Berätta lite om vad det har betytt för dig att vara det!

– Om man vill måste man kämpa. Jag har alltid tänkt så. I mitt hemland säger man till många barn att de ska bli läkare eller ingenjörer. Omgivningen sätter höga förväntningar. Om man vill att något ska bli perfekt så blir det åtminstone så bra som möjligt.

Josef tillägger att det blev lite för mycket för honom under en period. Han jobbade, studerade på grund, pluggade till körkort och lärde sig spela trummor. Han valde då att fokusera på jobbet eftersom nummer ett för honom var att få fast jobb och öka chansen att få permanent uppehållstillstånd. "Jag valde att trygga min framtid. Jag vill fortsätta att plugga senare." Sedan september år 2020 har han fast jobb på ICA. Han vill helst göra saker riktigt bra och känner sig inte riktig nöjd om han inte får de högsta betygen. Anledningen är att han vill lära sig allt som kurserna erbjuder. Han skratrar lite när han berättar om hur han fungerar.

Finns det något som du saknade i din integrationsprocess som skulle ha hjälpt dig?

– Jag hade gärna sett att jag hade varit informerad om att UNIK (fritidsgård med inriktning på kultur för unga) fanns när jag under ett år väntade på tillfälligt uppehållstillstånd. Jag var visserligen fokuserad på att studera svenska på egen hand men jag hade velat komma till platser som UNIK då eftersom det är viktigt att höra det svenska språket och kunna använda det tillsammans med andra.

” När man jobbar på sjukhuset utnyttjar man hela sin utbildning. Man får lära sig om hur många sjukdomar som helst. På en vecka träffar man 20–30 personer. Det är 26 personer som ligger på en avdelning. ”

Liza Hidare kommer från Afghanistan men hon, hennes föräldrar och hennes fyra syskon bodde i Iran under den största delen av hennes uppväxt. Hon hade inte hunnit fylla 18 när hon kom till Sverige och tiden på gymnasiet blev inte så lång eftersom hon var gravid. Efter föräldraledigheten återupptog hon snabbt studierna i svenska, nu på SFI. Hon var 22 år gammal när hon var klar med SFI. Hon skickade då in en digital ansökan om sommarjobb inom äldreården i Kalmar kommun och hon fick jobb! När Liza hade varit på arbetsplatsen en vecka kallade chefen in henne och erbjöd ett längre vikariat i stället för ett sommarvikariat.

Berätta om din upplevelse av din första tid i arbetslivet i Sverige!

– Kollegorna hade berättat för chefen att det fungerade bra med mig och de rekommenderade mig för vikariatet. Det var inte så höga krav på att kunna svenska perfekt. Jag förstod ungefär 40 % av det chefen sa på intervjun. De lite äldre hade svåra dialekter men för mig har det aldrig varit problem att fråga när jag inte förstår. Jag kände att jag besvarade men de var jättesnälla och jag fick alltid hjälp. Jag trivdes fantastiskt bra med mina kollegor och arbetsuppgifter. Jag har fortfarande kontakt med några av mina kollegor från den arbetsplatsen.

Eftersom Liza verkligen kände att hon hade hamnat i rätt yrke bestämde hon sig för att studera till undersköterska. Hon praktiserade inom hemtjänst och LSS. Under studietiden jobbade hon extra på kvällar och helger. Hon fick lite studiebidrag och det tillsammans med inkomsten från arbetet gjorde det möjligt för familjen att unna sig det lilla extra, som till exempel restaurangbesök.

Motgångar öppnar upp för nya möjligheter...

Lizas arbetssituation ändrades när det blev omorganisation på hennes arbetsplats. Hon trivdes inte så bra efter det och såg sig då om efter ett nytt arbete. Redan efter två månader blev hon erbjuden ett jobb som personlig assistent hos ett privat assistansbolag. Hon jobbade som assistent åt en flicka i flickans hem. I arbetsuppgifterna ingick också att vara med flickan som elevassistent i skolan. På det sättet fick Liza möjligheten att se hur den svenska grundskolan fungerar för barn i lägre åldrar. Det är en bra erfarenhet som hon har med sig.

Idag har du en fast anställning som undersköterska på sjukhuset. Berätta om vägen dit!

– Jag tycker verkligen om att utvecklas och lära mig nya saker, så när jag hade arbetat som personlig assistent en period beslutade jag mig för att vidareutbilda mig. Om man är undersköterska måste man studera extra för att kunna arbeta med akutvård. År 2020 började jag studera akutvård på distans. Jag är oerhört tacksam över att Kunskapsnavet hjälpte mig att snabbt få en praktikplats på avdelning 8 på Länssjukhuset i Kalmar. Det är en kirurgavdelning.

När Liza var klar med sin praktik på kirurgavdelningen blev hon erbjuden vikariat men eftersom hon redan hade en tillsvidareanställning inom LSS, som hon var tjänstledig från,

var det viktigt för henne att få en fast tjänst på Länssjukhuset. Hon sa: "Om ni har någon tillsvidaretjänst kommer jag gärna." Liza blev erbjuden en fast tjänst på avdelning 8 efter några månader och hon stormtrivs där.

På frågan om varför Liza tror att just hon är framgångsrik och redan har skaffat sig så mycket arbetslivserfarenhet säger hon med beslutsamhet att hon aldrig har velat bli hemmafru. Under intervjun poängterar hon dessutom flera gånger att man lär sig samhället genom att jobba och att man måste kämpa för att lära sig. Hon berättar också att hon är duktig på att peppa sig själv. Liza tycker att det är roligt att hon kan väcka nyfikenhet. Dottern ställer ofta frågor om Lizas jobb.

"Man måste kämpa om man vill leva livet, lära språket, lära samhället. Jag vill inte ha pengar som jag inte har kämpat för. I min familj var vi fem barn. Båda mina föräldrar jobbade. De hjälptes åt."

Det är tydligt under intervjun att Liza vill fortsätta att utvecklas. Hon säger: "Jag kommer att bli sjuksköterska. Barnmorska är mitt mål. Jag har svenska 2 och 3 kvar och matte."

” Om du vill, gör rätt och tänker bra kan du göra allt du vill i Sverige! ”

Tina kommer från Kirgizistan och hon har en juristutbildning från hemlandet på fem och ett halvt år. I sitt hemland arbetade hon något år som socialarbetare med barn och ett år som notarius publicus. Hon har även arbetat som säljare i makens företag.

När hon kom till Sverige för fem år sedan skickade hon sina betyg för validering. Hon gick först på Mötesplatsen, kommunens introduktionskurs för flyktingar, och sedan på SFI. Där efter var hon var mammaledig i 10 månader. När hon läste på SFI kurs C pratade många engelska vilket hon inte kunde och det var svårt, minns hon. Självt hade hon läst ryska och tyska. Hon berättar att hon fick kämpa hårt men hon klarade SFI och kunde börja på svenska grund.

Idag har du nystartsjobb på en statlig myndighet. Kan du berätta om hur du kom just dit?

Tina berättar att hon fick ett förslag från Arbetsförmedlingen att läsa ett snabbspår för akademiker på Linnéuniversitetet. För att bli behörig att söka behövde hon först klara av SAS 1 (svenska som andraspråk). Hon läste därför en intensivkurs på Folkuniversitetet på två månader. Hon började sedan Arbetsförmedlingens snabbspår för akademiker i Växjö dit hon pendlade varje dag. "Kursen innehöll bland annat politik, samhällskunskap och var svår men bra", säger Tina. Kursen avslutades med praktik, och hon fick praktikplats på en statlig myndighet i Kalmar. Praktiken föregicks av en intervju, lik en anställningsintervju, och hon var mycket nervös, berättar hon. De hade övat på intervjusituationen under kursen, vilket var bra. Efter tre månaders praktik blev hon erbjuden nystartsjobb som handläggare på myndigheten.

Efter några år fick hon den fasta tjänst som hon hoppats på, eftersom hon trivts mycket bra. Hon har läst flera internutbildningar inom myndigheten. "Jag skulle gärna gå fler internutbildningar och kunna jobba som inspektör i framtiden", säger Tina.

Finns det något som du nu önskar att du hade gjort annorlunda när du kom till Sverige?

— Jag ångrar att jag inte läste mer svenska på egen hand under mammaledigheten så därför vill jag tipsa andra om att göra det.

” Jag trodde att det var praktik jag hade blivit erbjuden, men jag fick arbetskläder, nyckel och en genomgång och sedan var det bara att börja! ”

Tinas make Ruslan har läst grundskola nio år och gymnasium inom mekanik tre år i sitt hemland. Han har bland annat arbetat som bilmekaniker och busschaufför. Han har också drivit två egna klädbutiker och har rest mycket utomlands för inköp.

I Sverige började även Ruslan på Mötesplatsen och därefter studerade han på SFI. Han fick, genom Arbetsförmedlingen, möjlighet att ta ett truckkort på Lernia. Efter ett år i Sverige fick han gå på ett rekryteringsmöte med ett företag som sökte personal. Mötet var anordnat av Arbetsförmedlingen. Ruslan berättar att de som var intresserade av jobbet fick stanna kvar och skriva upp sig. Det var fem personer av femton som stannade kvar. Han fick hjälp av handläggaren på Af att skriva och skicka in ett CV. Strax efter det blev han uppringd, företaget

ville träffa honom på anställningsintervju samma dag. Han åkte dit och han berättar att intervjun varade i 20 minuter. "Intervjun slutade med att de frågade om jag kunde börja redan dagen efter och jag sa ja", berättar Ruslan. Han trodde att det var praktik han hade blivit erbjuden men han fick arbetskläder, nyckel och en genomgång och sedan var det bara att börja!

Berätta lite om din anställning på Guldfågeln

— Jag fick först anställningskontrakt på tre månader och det förlängdes sedan två gånger till på tre månader vardera. Vid den fjärde förlängningen fick jag fast tjänst. Jag jobbar i grillen, med nuggets. I somras använde jag mina fyra veckors semester till att läsa in yrkesförarbevis för lastbil. Jag klarade körningen men har ännu inte klarat teoriprovet, på grund av språket. Jag hoppas klara det eftersom jag helst vill ha eget företag i framtiden.

Vad är ni mest stolta över på er resa mot jobb i Sverige?

"Att jag har kämpat! Jag är social och pratar och umgås med människor. Jag bjuder hem svenska kollegor och vår dotter har många kompisar och jag pratar med dem och med deras föräldrar. Jag brukar fika, shoppa eller promenera med vänner. Jag vågar fråga "Vad betyder det?" "Jag förstår inte". Det är viktigt att inte sitta hemma och bli bekväm och vänta på att få ett jobb. Man måste gå ut, se sig omkring för att utvecklas", säger Tina.

Tina berättar att Arbetsförmedlingen har varit en stor push för henne. De erbjuder jobb och kurser vilket hon tycker är bra.

Både Ruslan och Tina känner att de har fått det stöd som de har behövt i processen att integrera sig i ett nytt land. Ruslan berättar att det är värdefullt att han har vänner på jobbet. "Vi skojar och skrattar mycket", säger han.

Ruslan ångrar lite att han inte läste klart SFI och grund, eftersom det finns många bra utbildningar att gå då. Samtidigt dök chansen till jobb upp, och han tänkte bara att han ville börja jobba så fort som möjligt.

Vilka råd vill ni ge till andra som ska integrera sig i Sverige?

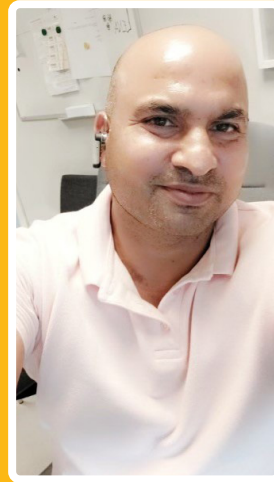
Tina och Ruslan är överens om att det viktigaste tipset är att vara social, prata svenska och umgås med svenskar. Hur det går beror på en själv, man måste vara positiv och tänka positivt. Bli inte lat! Kämpa! Lär dig svenska! Att kunna svenska öppnar alla dörrar. Man måste tänka att man ska fixa det själv. Man kan inte vänta på någon myndighet.

Vad betyder det för era barn att ni har jobb?

Våra barn ser att vi är som deras kompisars föräldrar. När föräldrarna jobbar får barnen fler möjligheter. En kollega tipsade om konstakning som vår dotter nu går på och vår son går på boxning. En bättre ekonomi gör att man kan göra mer utflykter och aktiviteter med barnen och vi blir förebilder för barnen.

Muhammad

” Jag vill vara självständig och alltid ha ett yrke där man är efterfrågad. Jag tänkte långsiktigt, kollade prognosen på Arbetsförmedlingen om vilka jobb som kommer att behövas i framtiden. ”

Muhammad är utbildad lärare i kemi och biologi i Pakistan och hade jobbat i cirka sex år som lärare innan han flyttade till Sverige år 2011. Den ursprungliga målsättningen med att flytta till Sverige var att studera i ett västland eftersom det, i Pakistan, är väldigt meriterande att ha på sitt CV.

Idag, 10 år efter att han flyttade till Sverige är Muhammad 43 år gammal, gift och har barn. Familjen bor i en lägenhet i Kalmar och Muhammad är utbildad sjuksköterska och har en fast anställning på ett äldreboende i Kalmar kommun.

Du kom till Sverige som utbildad lärare men är nu utbildad sjuksköterska. Berätta om din väg!

– Min plan var att studera Network design på Högskolan i Göteborg. Kursen visade sig vara för svår så jag hoppade av och började studera kulturgeografi på Högskolan i Halmstad. Sedan bestämde jag mig för att flytta till Kalmar för att studera på lärarprogrammet. Jag började med SFI för att få behörighet, och sommarjobbade under tiden som undersköterska på Oxhagshemmet.

Muhammad berättar att han inte hade mött den form av äldrevård som vi har i Sverige innan han flyttade hit. Han beskriver det som en stark upplevelse. ”Det ger mig tillfredställelse att få ge omvårdnad, medicin, ett leende och kunna assistera med mat”, berättar Muhammad. Han säger att jobbet som lärare handlar mycket om pedagogik och disciplin men i jobbet med äldre finns mer utrymme för empati. Han trivdes så bra med arbetet med de äldre att han bestämde sig för att läsa till undersköterska.

– Jag tror det finns personer som inte tycker att undersköterska är ett bra jobb, särskilt om man kommer från länder där man värderas efter vilket yrke man har. Men det är en skaplig lön och ett meningsfullt jobb”, säger Muhammad.

Muhammad klarade SFI på mindre än ett år och fick sedan möjligheten att läsa MIO (undersköterskeutbildning med integrerad svenskundervisning) trots att han inte var klar med grund. Lärarna gjorde bedömningen att han skulle klara det och det gjorde han galant! Kursen var på 60 veckor. Direkt fick han en tjänst i kommunen och efter ett år fick han fast

tjänst. Några år senare tog han tjänstledigt och studerade till sjuksköterska på Linnéuniversitetet. Utbildningen tog tre år, och han timvikarierade under utbildningstiden. Han var klar 2020 och har haft ett långt vikariat som troligen kommer att bli en fast tjänst inom kort.

Upplever du att det har varit lätt att etablera sig i ett nytt land?

– Nej, inte först! När jag precis var klar med SFI hade jag inte den ordbanken jag har idag och det blev ibland missförstånd, både i förhållande till kollegor och brukare. Jag känner dock inte att jag har mött motstånd på grund av att jag kommer från ett annat land. Jag har inte mött diskriminering utan känner att jag har blivit väl mottagen och att utlandsbakgrunden inte har påverkat möjligheterna.

Vad är du mest stolt över?

– Att jag är självständig och att jag tog tjänstledigt för att bli student igen. Det var ett modigt beslut! Jag har byggt en stabilitet, jag har ordnad ekonomi och en yrkeskunskap som gör att jag kan byta jobb i framtiden om jag skulle vilja. Jag är också glad över att jag klarade att jobba extra som undersköterska parallellt med att jag studerade på högskolan.

Vi undrar om Muhammad har några förebilder, personer som har varit till hjälp under hans etableringsprocess. Han berättar att det är många som har hjälpt honom på vägen. Han har bott kollektivt i både i Göteborg och den första tiden i Kalmar. Den boendeformen gjorde att han fick prata mycket svenska och det var värdefullt. En äldre person som ägde huset hjälpte honom särskilt mycket. I området där Muhammad bor har han också en granne som är sjuksköterska och som stöttade honom jättemycket när han pluggade till sjuksköterska.

– Framtiden? Jag kan lägga till ännu mer utbildning, till exempel att läsa till enhetschef. En annan tanke jag har är att läsa till eller arbeta med administrativt ledarskap.

Vilka råd vill du ge till nyanlända i Sverige?

– Att lära sig språket i första hand och att inte välja bidrag före jobb. Man ska alltid föredra jobb. Med ett jobb stabiliserar man sig socialt och ekonomiskt och man träffar mycket människor och utvecklar språket. Man får ett socialt nätverk. Man måste vara realistisk när det gäller jobb och vara motiverad och sätta upp mål och en tidsram. Det är viktigt att ha en smart strategi.

” På 4,5 år gick jag från SFI-studier till fast jobb i en gymnasieskola. Att kämpa innebär för mig att inte slösa bort tiden. Man ska i stället lägga fokus på att studera. ”

Idag arbetar Nasreen på tre olika gymnasieskolor i Kalmar. Efter att ha börjat som lärarasistent anställdes hon som språkstödjare och efter några månader som pedagogisk assistent. Nasreen uttrycker med stor glädje: “

– Jag kan knappt förklara hur mycket jag trivs. När jag ska somna vill jag att natten ska gå snabbt så att jag kan komma till jobbet och stödja eleverna, säger hon.

Nasreen berättar vidare att hon känner sig väldigt stolt över att kunna hjälpa och stötta eleverna på olika sätt. När hon hjälper en person och den personen går framåt. Ibland kan det också handla om att stötta eleverna på olika sätt utanför lektionen.

Berätta lite om tiden efter att du hade fått uppehållstillstånd.

– Det finns en sak som jag aldrig glömmer. Efter fyra månader på SFI fick jag jobb på en skola på Öland. Jag sa till rektorn att jag ville vara modersmåls lärare och jag trodde att jag skulle bli modersmåls lärare, men det var vanlig lärare. Jag jobbade med små barn och undervisade i svenska och matte samtidigt som jag studerade på SFI. Jag är stolt över att jag fick den möjligheten. Jag jobbade två dagar och studerade 3 dagar i veckan. Tre månader var jag på den skolan.

Jag hade praktik i ett kök i en månad också. Mitt språk utvecklades inte i köket. De hade det stressigt i köket så de andra hade inte tid att prata med mig.

Jag tycker inte om det afghanska uttrycket som lyder “livet är två dagar”. Innebörden av uttrycket är att man ska vara glad, umgås och festa, men det kommer man inte riktigt framåt med, säger Nasreen.

Nasreen kom till Sverige från Afghanistan år 2013. I hemlandet studerade hon kemi vid universitetet i Kabul i fyra år. Därefter arbetade hon i olika skolor och undervisade elever i klass 10–12 i kemi, matematik och geologi, en roll hon verkligen trivdes i. Hon använde olika pedagogiska metoder för att hjälpa eleverna framåt. Hon berättar att flera lärare följde hennes exempel eftersom hon jobbade hårt och med en stor målmedvetenhet.

Jag var klar med SFI efter sex månader och fortsatte på grund. Jag funderade mycket på hur jag skulle anpassa mig. Jag studerade mycket, läste tidningar, lyssnade på radio. Nu kan jag läsa och förstå facklitteratur. Jag är mycket intresserad.

Vill du berätta om någon händelse som har varit svår för dig sedan du kom till Sverige?

– De svåraste åren var när jag kom och väntade på uppehållstillstånd. Jag kom ju år 2013 och fick uppehållstillstånd först år 2016. Mitt liv i Sverige började först år 2016!

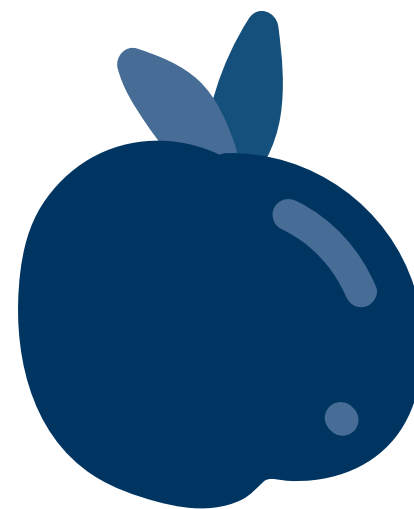
Vilka strategier har du för att ta dig framåt?

– Man använder många strategier för att ta sig framåt! Jag har många böcker på olika nivåer. När jag gör allt för att kunna hjälpa blir jag lättare i sinnet. Jag vill vara väl förberedd. En annan viktig sak är att jag frågar om jag inte kan.

Nasreen berättar att hennes nuvarande chef uppmuntrar henne och hon berättar också varmt om kollegan som undervisar i matematik, som hon samarbetar med. Hon förklarar att hon och kollegan inspirerar varandra. De har ett fint samarbete och de utvecklar undervisningen tillsammans.

Nasreen berättar att hennes barn säger: “Mamma du är bäst!” och hon säger att om deras mamma försöker mycket försöker de också mycket. De är stolta över att de har en stark mamma. “Alla har en hjärna! Vi måste använda den. Rektorn på skolan jag jobbar är min förebild. Jag var förebild för många i mitt hemland och är det här också.”

Nasreen säger också att hennes barn har hjälpt henne mycket och att hon har hjälpt dem. Tillsammans har de ofta diskuterat om hur de ska integreras och utvecklas. “Det är viktigt att man träffar goda människor. Det spelar ingen roll varifrån de kommer”, säger Nasreen.

” Den 6 september år 2020 började jag jobba som lokalvårdare. Det spelar ingen roll om jag börjar tidigt. Jag behöver jobba. Jag vaknar varje dag klockan fyra, jag brygger mitt kaffe, jag ber. Jag tackar, jag tar min mat och min vattenflaska. Jag går till busshållplatsen och kommer dit kl. 05.56. Jag är glad faktiskt. ”

Maliha kommer från Etiopien. Hon växte upp i en lantbrukarfamilj och gick aldrig i skolan i sitt hemland. När hon kom till Sverige var hon 40 år. Hon kom med sin man och fyra barn. Under intervjun märker vi att Maliha är helt fenomenal på att komma ihåg tidpunkter för viktiga händelser i sitt liv och här kommer en presentation av Malihas väg mot jobb.

Maliha började på kommunens introduktionskurs Mötesplatsen i två månader. Sedan studerade hon på SFI, med ett uppehåll då hon var föräldraledig. När hon kom tillbaka från föräldraledigheten studerade hon svenska på SFI på förmiddagar och var på BILDA på eftermiddagar.

Därefter hade hon en tvåmånaders praktik i en secondhandbutik, följt av en språkpraktik inom lokalvård på Samhall i åtta månader. Maliha berättar med stor glädje om tiden på Samhall:

– Det var en språkpraktik. Min handledare lärde mig allt om städning. Vi städade alla kontor och toaletter. Två unga svenska tjejer jobbade med mig och jag lärde mig jättemycket svenska på den tiden.

Maliha jobbade sedan som lokalvårdare på ett byggvaruhus i tre månader och när tiden var slut där hade hon ingen sysselsättning på tre månader.

– Sedan blev jag anvisad till en aktivitet genom arbetsförmedlingen som inte alls passade mig och jag sa ifrån. När jag slutade där kände jag att jag levde igen, berättar Maliha.

Hon började praktisera som cafébiträde på Krusenstiernska trädgården och blev sedan anställd där. Maliha berättar att hon aldrig kommer glömma handledaren som hjälpte henne att komma dit. Maliha slutade där 2018 och efter det följde olika praktikplatser i kommunens verksamheter Ecoudden och Ljungnäs villan.

Du har en anställning som lokalvårdare nu. an du berätta om hur du fick det jobbet?

– I mars till juni 2020 gick jag en orienteringskurs i lokalvård. Min lärare lärde oss jättemycket. Jag fick ett diplom. I september kallade handledaren oss till möte och han berättade Kalmar kommun behövde städpersonal. Den 6 september började jag jobba och efter bara två veckor städade jag själv på Jenny Nyströmskolan, 12 klassrum, 4 toaletter och ”coronatorkning” av alla ytor.

Vilket tips vill du ge till andra nyanlända?

Man måste ha tålamod. Man måste ta ett steg i taget. Man måste lära sig svenska. Det är viktigt för alla! Jag har alltid försökt lära mig att lyssna på svenska. Och jag har alltid tänkt att till sist blir det bra. Jag kollar alltid framåt!

Finns det några personer som har betytt extra mycket för dig under din integrationsprocess?

– Mina handledare och lärare på AME (arbetsmarknadsenheten) hjälpt mig mycket när det har varit svårt. De är personer som har kämpat för mig!

Maliha berättar också att de står varandra väldigt nära i hennes familj. Hon säger att hennes barn och hennes man är jätteglada eftersom de lever som ett svenskt liv. De är glada och tacksamma och de känner att de klarar allt tillsammans.

Hur vill du att ditt liv ska se ut om fem år?

– Om fem år vill jag köpa en villa. Jag sitter lugnt och fint och tänker på bra saker, säger Maliha.

” När jag och mina syskon kom ensamman till Sverige betydde min handläggare på kommunen jättemycket. Hon gav oss stöd och hopp. Hon sa: Ge inte upp! Det kommer att gå bra! ”

Marceline arbetar som packare på ett slakteri i Kalmar. Där väger hon, packar och ordnar etiketter. Just nu är hon föräldraledig och är hemma med sin dotter.

I tjugosåldern kom Marceline till Kalmar från Kongo. Liksom många andra nyanlända flyktingar besökte hon först Mötesplatsen i åtta veckor och började sedan studera svenska på SFI. Hon läste även en kurs på Alpha CE/Hermods. Hon fortsatte studera svenska kurs C på folkhögskolan Högalid. Efter ett tag ordnade skolan en praktikplats som lokalvårdare på en förskola. Hon berättar att hon sökte många jobb när etableringstiden började ta slut eftersom hon inte ville leva på försörjningsstöd. Hon hade skrivit CV och personligt brev på Hermods och blev kallad till intervju några gånger men det var ett problem att hon inte hade körkort.

Hur fick du jobbet där du är anställd idag?

– Arbetsförmedlingen informerade om att det skulle vara en jobbmässa. Jag gick dit och pratade med olika företag. Efteråt blev jag kallad till intervju på ett slakteri och de gav mig en praktik på tio veckor. Det var mycket man skulle lära sig om de olika produkterna. Arbetsledaren och en svensk kollega hjälpte mig mycket. Jag visade att jag tycker om att jobba och blev erbjuden flera korta behovsanställningar

efter varandra. Osäkerheten var jobbig men till slut fick jag en tillsvidareanställning.

Marceline berättar att hon tycker om att samarbeta och att jobba i grupp, så hon trivs bra. Jobbet betyder mycket för henne. När hon har en inkomst kan hon resa eller spara till lägenhet och planera sitt liv som hon vill. Några månader efter att hon fått tillsvidareanställning fick hon ta ledigt på grund av sin första graviditet. Nu är hon mammaledig för andra gången.

I Kongo gick hon åtta år i skolan och när hon bodde i Uganda arbetade hon som frisör. Hon gick aldrig någon frisörutbildning utan lärde sig med hjälp av vänner. I framtiden vill hon fortsätta studera. Målet är att bli förskollärare.

Finns det någon person som har varit extra viktig för dig sedan du kom till Sverige?

– När jag och mina syskon kom ensamman till Sverige betydde min handläggare på kommunen jättemycket. Hon gav oss stöd och hopp. Hon sa: ”Ge inte upp! Det kommer gå bra! Jag har fått många chanser.

Vad vill du ge för råd till andra som kommer nya till Sverige?

– Jag har tränat svenska genom att titta på TV, filmer, läsa lättlästa böcker och nyheter på lättläst svenska. Jag har pratat med de svenskar jag lärde känna bland annat i kyrkan. Jag gick dit fast jag bara förstod lite i början.

Marceline berättar vidare att hon var på några intervjuer och fick nej innan hon fick in en fot på slakteriet. Hon försökte att inte tänka negativt och att inte fokusera på att hon kunde för lite svenska. I stället lyssnade hon på vad arbetsgivarna tyckte var viktigt, till exempel att skaffa körkort. Hon satte upp det som ett mål och förra året klarade hon det målet. Nu har hon körkort.

Tillsammans

kan vi hjälpa dig

hitta din väg!

Prata med oss på Kalmar kommun.

 Kalmar kommun, Box 611, 391 26 Kalmar

 0480-45 00 00

 kommun@kalmar.se